

Vi kan se ud over et Danmark, hvor flere oplever en bedre dagligdag, og hvor endnu flere kan håbe på, at det bliver deres tur i morgen eller i overmorgen. Antallet af tvangsauktioner og konkurser er det laveste i de sidste 15 år, ligesom ungdomsarbejdsløsheden også nu er den laveste i 15 år. Statens finanser, som jo er kernen i en debat om finansloven, er også i bedring. Vi overtog en finanslov med et skønsmæssigt underskud på 55 mia. kr. ved første kasseeftersyn efter regeringsskiftet, men vi vedtager senere i dag en finanslov med et underskud på omkring det halve. Målt i forhold til bruttonationalproduktet er der tale om mere end en halvering, nemlig fra 6,3 pct. til 2,8 pct., og målet er, at statens finanser sammen med de øvrige offentlige finanser når en balancesituation i 1997.

På lidt længere sigt vil vi således få nogle frihedsgrader i den daglige politik, så befolkningen kan opleve, at der bliver talt mere om dens problemer og om løsningen af dem, end der bliver talt om statens økonomiske problemer og deres løsning. Vi arbejder fortrøstningsfuldt i retning af, at vi ikke mere behøver at tale så meget om økonomien. Det er bare en sag, som vi herinde skal ordne, for det er bl.a. det, man har valgt os til.

I Socialdemokratiet vil vi ikke overraskende stemme for finanslovsforslaget, som det foreligger i ændret form efter afstemningerne i går, og det vil for os at se være endnu et skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil gerne starte med at spørge Socialdemokratiets ordfører: Nu fik vi denne lange gennemgang af forhandlingsforløbet, men hvorfor var der ikke på noget tidspunkt overhovedet ét eneste seriøst og reelt forsøg på at undersøge mulighederne for at lave en aftale med venstrefløjen? På trods af opfordringer fra Socialdemokratiets amtsformænd og store fagforbund og fagforeninger var der ikke på noget tidspunkt et forsøg på at forhandle reelt med venstrefløjen for at se, hvad det kunne indebære.

Hvorfor skulle vi have de forringelser for de arbejdsløse på trods af kritikken fra LO's kongres, som tog afstand fra det, regeringen havde fremlagt, og som nu er blevet endnu værre på grund af De Konservative? Hvorfor gav man de ekstra indrømmelser til De Konservative, der forærer landets rigeste millioner af kroner og

giver penge til generalerne? Hvorfor disse forringelser, disse dårlige usocialdemokratiske ting, uden at man på noget tidspunkt for alvor havde undersøgt mulighederne for noget andet?

Vi kan se, at Erhvervs-Bladet spørger finansministeren: Var der et alternativ med Enhedslisten og SF? Finansministeren svarer, at det er svært at sige, men at der har være fornuftige samtaler med SF og Enhedslisten parallelt med Venstre og De Konservative. Hvorfor blev det aldrig til andet end fornuftige samtaler? Hvorfor blev det aldrig til noget, hvor man afprøvede, om der ikke var et alternativ til det, man gjorde? Jeg synes, det er det store spørgsmål i dag: Hvorfor valgte man ensidigt at gå sammen med dem, der har som hovedformål at vælte regeringen, i stedet for at afprøve mulighederne sammen med dem, som faktisk har peget på denne regering?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ja, så fik vi en oplæsning af fru Pia Gjellerups dagbog. Den havde ikke helt så interessante karakteristika af kollegerne her i Folketinget, som vi havde ventet af en sådan Ritt Bjerregaardagtig fremstilling, men den havde i hvert fald det tilfælles med fru Ritt Bjerregaards dagbog, at den ikke handlede om politik. Men det er jo politik, vi kommer til at diskutere i dag, for vi trænger ærlig talt til nogle forklaringer.

Efter SF's opfattelse er det et uhyggelig sort forlig, regeringen har indgået om finansloven. Der er grove nedskæringer over for de arbejdsløse, overgangsydelsen fjernes brutalt, selv om den har været en god hjælp for mange nedslidte på arbejdsmarkedet, og samtidig med at man har gennemført den ene grove nedskæring efter den anden over for de svageste grupper i vores samfund, har man brugt over en milliard kroner på at fjerne formueskatten og forhøje standardfradraget.

For os i SF er det fuldstændig ufatteligt, at Socialdemokratiet kan være med til en så asocial politik, og derfor vil jeg gerne spørge: Er det det Socialdemokrati, vi skal se fremover? Engang hed det sig, at Socialdemokratiet var de fattiges værner og de riges ris. Er det blevet lavet fuldstændig om? I hvert fald er det jo det modsatte; man gør med dette forlig. Her er man de riges værner, her er det dem, der skal have alle gaverne, og man er de fattiges ris, for det er dem, der skal jagtes, og det er dem, der skal føle nedskæringerne. Er det det Socialdemokrati, vi skal se fremover i Danmark?